

מסכת כתובות

פרק ד משנה א

נערה שנתפְּתָה, בְּשִׁתָּה וּפְגַםָּה וּקְנוּסָה שֶׁל אֲבֵיהָ, וְהַצְעָר בְּתִפְוָסָה. עַמְדָה בְּדִין עַד שֶׁלֹּא מֵת הָאָב, הַרְיָה הוּא שֶׁל אָב. מֵת הָאָב, הַרְיָה הוּא שֶׁל אָחִין. לֹא הַסְּפִיקָה לְעַמְדָה בְּדִין עַד שִׁמְתָה הָאָב, הַרְיָה הוּא שֶׁל עַצְמָה. עַמְדָה בְּדִין עַד שֶׁלֹּא בְּגַרְהָ, הַרְיָה הוּא שֶׁל אָב. מֵת הָאָב, הַרְיָה הוּא שֶׁל עַצְמָה. רַبִּי שְׁמֻעוֹן אוֹמֵר, אָם לֹא הַסְּפִיקָה לְגַבּוֹת עַד שִׁמְתָה הָאָב, הַרְיָה הוּא שֶׁל עַצְמָה. מְעֵשָׂה יְהִי וּמְצִיאָתָה, אָף עַל פִּי שֶׁלֹּא גְּבַתָּה, מֵת הָאָב, הַרְיָה הוּא שֶׁל אָחִין: